

Evren, Gök ve Tanrı

Üzerinde yapıldığımız YER (Dünya) çok geniştir. Yüzölçümü 509.200.000 kilometre karedir. (Beş yüz dokuz milyon iki yüz bin kilometrekare...) Bunun %70'si suların, %30'u karaların yüzüdür. YERYÜZÜ, Evrende, diriliğin var olduğu, otların, bitkilerin, ağaçların, hayvanların, insanların yapıldığı çok güzel bir gezegendir. Yeryüzünde diriliğin var olmasını sağlayan iki Gök Varlığı var. Biri Güneş, birisi de Ay'dır.

GÜNEŞ, çevresinde gezegenlerin, uyduların, göktaşlarının, kuyruklu yıldızların, uzay tozlarının dönüp durduğu bir yıldızdır. Güneş topluluğunun %99.8'i Güneş'in kendisidir. Geriye kalanların toplamı %0.2'dir.

Güneşten yayılan ışınların etkisiyle YERYÜZÜNDE dirilik ortaya çıkmıştır.

Güneşin çapı 1.500.000.000 kilometredir. (bir buçuk milyar) Güneş'in hacmi YERİN 1.3 milyon katı kadardır. Güneş kendi çevresinde 70.000 (yetmiş bin) kilometre hızla döner, bu dönüşünü yirmi beş günde tamamlar. Güneş'in yaydığı ışın gücünün ancak 2.2 milyarda biri yeryüzüne ulaşır. Güneş bizim Gökadamız olan Samanyolu'ndaki yüz milyarlarca yıldızın %85'inin den daha parlaktır. Güneşin yakın komşusu olan yıldızlar yirmi ışık yılı uzaklıktadır. Bir ışık yılı 9.5 trilyon kilometredir.

YER, Güneş'in çevresinde 365 gün 5 saat 9 saniyede döner; bu dönüş ile 1 yıl tamam olur, mevsimler oluşur. YERİN kendi çevresinde dönmesi ile de gece gündüz oluşur.

AY çapı YER'in çapının dörtte birinden biraz daha uzundur. YER'in çevresinde döner, durumdan duruma girer. AY, bir yandan YER'in topağ gibi düzenli dönmelerini sağlar. Bu durum YER'de kutuplar oluşturur; böylece YER'de dirilik doğar sürer gider. AY, yeryüzündeki suları kabartıp bırakır; bu da diriliği geliştirir. AY, yeryüzünün toprağını da küçük bir oranda kabartıp bırakır.

Görülüyor ki, AY sadece kimi gecelerimizi aydınlatmakla kalmaz; Yeryüzündeki diriliği derinden etkiler. Güneş, Yer, Ay ve öteki gezegenlerle birlikte yaparlar. Yine de Gök de yalnız değildirler. Onlar Gökadamız olan Samanyolu'nun bireyleridirler.

SAMANYOLU yüz milyarlarca yıldızın ortasındaki parlak ve kırmızı yıldızlar topluluğunun çevresinde döndüğü Gökadamızdır. Bir ucundan öteki ucuna uzaklık yüz bin ışık yılıdır.

GÖKADALAR, Samanyolu'nun her yanında yaygındırlar. Samanyolu'muz otuz kadar Gökadalık bir topluluğun üyesidir. Bu topluluğun genişliği yaklaşık dört milyon yıldızdır. Toplulukta Samanyolu ve Andromeda kompu olarak yaparlar. Büyük Gökadaları arasında sayılırlar. Aralarındaki uzaklık yaklaşık iki milyon yıldız yılı olarak bilinir. Uzayda Samanyolu'nu bütün görkemiyile görürüz. Andromeda'yı da çyplak gözle bile görebiliriz.

20. Yüzyıl başlarında Evren Samanyolu'ndan ibaret sanılıyordu. Pimdi ise yüzlerce milyar Gökada olduğunu biliyoruz. Samanyolu'nda ve öteki Gökadalarda eski yıldızlar söner ama yenileri de doğar.

EVREN bizim ölçülerimize göre sonsuz büyüklükte gibi görünse de gerçek de o da sınırlıdır. Sınırlarına ulaşıldığında yıldızlar Evreni biter. Gök, Sonsuz yıldız olarak sürer gider. Yıldızlar Evreni kendi içinde ve sınırlarında sürekli büyür. Ama hiçbir zaman Sonsuz Gök'ü kaplayamaz. Çünkü Evren sınırlı, Gök Sonsuzdur.

Evren ile kendini açıklıda ulaştıran
Sonsuz İlyk Olan Gök'tür. GÖK, TANRI'DIR. TANRI, GÖK'TÜR. Bu yüzden
Orkun Yazılarında Gök ve Tanrı aynı söz ile anlatılır: TENGRÝ…
Başlangıç ve sonu olmayan, sınırlı ucu bucağı olmayan, SONSUZ BOYUTTA
SONSUZLUK OLAN GÖK… SONSUZ BÝLÝNÇ, SONSUZ GÜÇ, SONSUZ SEVGÝ…
SONSUZ BOYUTTA SONSUZLUK… Ýpte KÖK TÜRKLERÝN inandığı TANRI budur.

13.12.2016

Namık Kemal ZEYBEK